

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Kommittén för Mänskliga Rättigheter grundades 1969 av Scientologi-kyrkan för att undersöka och avslöja psykiatriska brott mot de mänskliga rättigheterna och för att rensa upp inom den psykiatriska vården. Dess medgrundare är dr Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri och internationellt känd författare. I dag finns det mer än 130 lokalavdelningar i 31 länder. Kommittén har en rådgivande styrelse, vars ledamöter kallas kommissionärer, med bl.a. läkare, jurister, pedagoger, artister, affärsmän samt medborgar- och människorättsrepresentanter.

KMR har åstadkommit hundratals reformer genom vittnesmål i samband med utfrågningar inför lagstiftande församlingar, genom offentliga förhör om psykiatriska övergrepp, och genom att samarbeta med media, lagstiftare och statliga befattningshavare över hela världen.

FÖR YTTERLIGARE INFORMATION:

CCHR International

6616 Sunset Blvd.

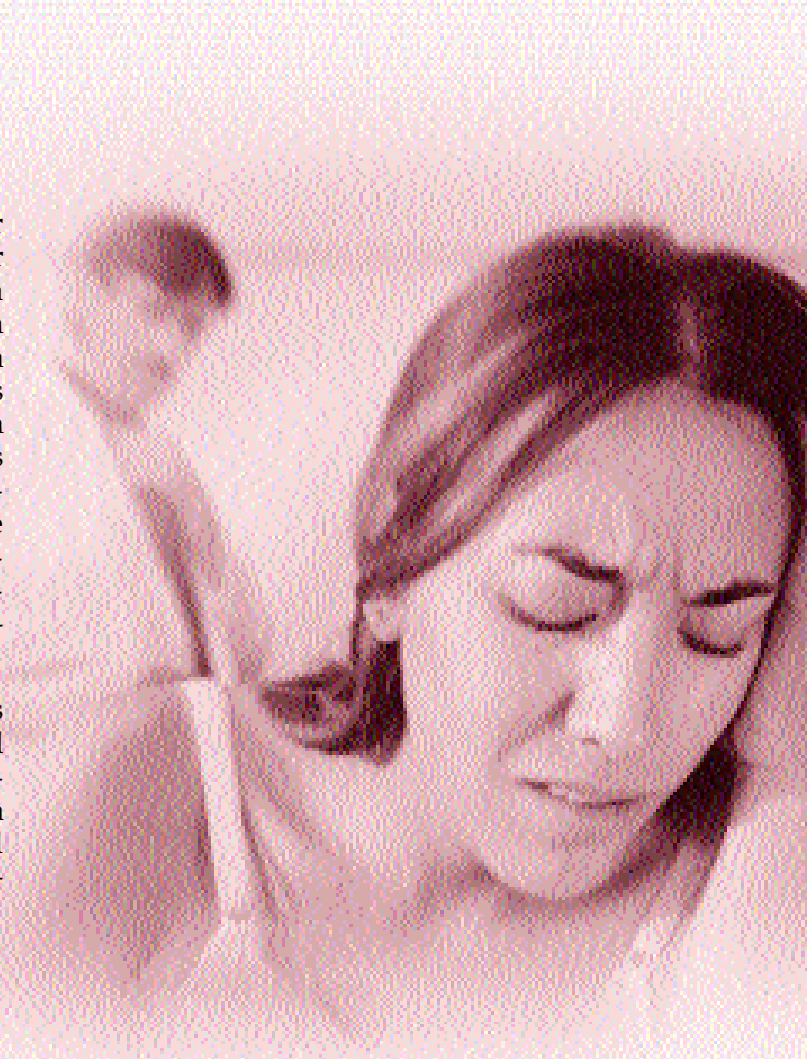
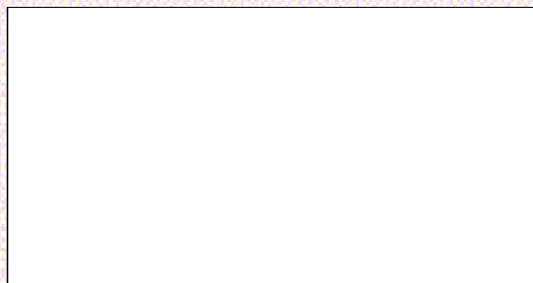
Los Angeles, CA, USA 90028

Telefon: (323) 467-4242

(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org

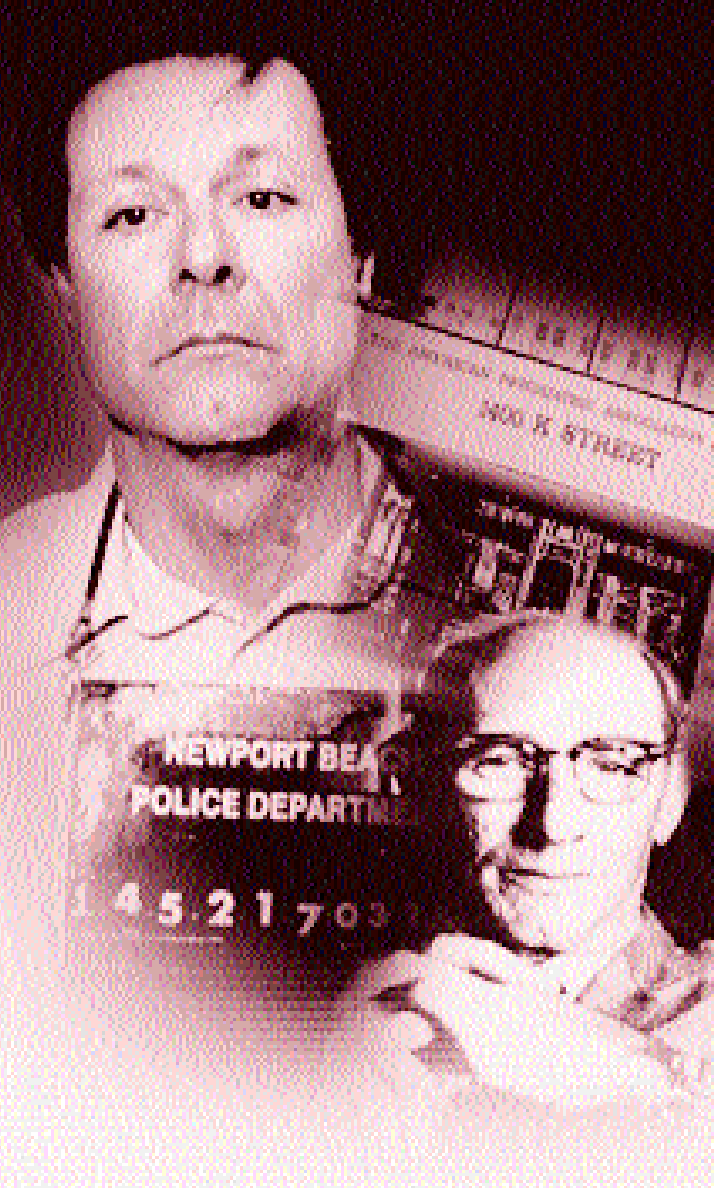
e-mail: humanrights@cchr.org

PSYKIATRISK VÅLDTÄKT ÖVERGREPP PÅ KVINNOR OCH BARN

Publicerad som information till allmänheten
av Kommittén för Mänskliga Rättigheter.

En kvinna löper statistiskt större risk för att våldtas när hon befinner sig i en psykiatrikers mottagning än när hon joggar ensam genom en park på natten.

INLEDNING MED DE FÖRSVARSLÖSA SOM MÅLTAVLA

Det är med all sannolikhet få erfarenheter som är så bittra som den de får erfa som söker hjälp och sedan bedras av den som är tänkt att hjälpa.

Föreställ dig en sjuårig flicka som utsatts för incest och som hänvisas till en psykiatriker eller psykolog för att få hjälp. Anta att denne utnyttjar flickan sexuellt som del av "terapi".

Vad kommer en sådan händelse att ha för emotionella återverkningar på det offret? Sådant föraktligt bedrägeri mot en individ som befinner sig mitt i en personlig kris kan bara lägga ytterligare börda på offret. Det är också svidande kritik mot de "professionella yrkesmän" som har fått förtroendet att hjälpa människor som är ytterst bräckliga på det känsломässiga planet.

Den 31 oktober 2002 dömdes den franske psykoterapeuten Jean-Pierre Tremel, 52, till 10 års fängelse för sexuella övergrepp mot två unga patienter som rätten bedömde som ytterst sårbara. Tremel hävdade att hans "behandling" var grundad på "orientalisk tradition" där "äldre män introducerar unga flickor i sexuella utövningar".¹ Sådant "behandling" är aldrig hjälp. Det är fränstötande bedrägeri i sken av hjälp, en alltför vanlig händelse inom psykvården:

■ En kvinna löper statistiskt större risk för att våldtas när hon befinner sig i en psykiatrikers mottagning än när hon joggar ensam genom en park på natten.

■ I en brittisk studie av sexuell kontakt mellan patient och terapeut rapporterade 25 % att de hade behandlat patienter som hade haft sexuella relationer med sina terapeuter.²

■ År 2001 rapporterade man i en studie att 1 av 20 patienter som blivit sexuellt utnyttjade av sin

Dr James Harrington White (till vänster) fälldes för sexuella övergrepp mot barn och dr Jules Masserman, tidigare president i American Psychiatric Association (APA), förgrep sig sexuellt på fyra av sina patienter.

terapeut var minderårig. Den genomsnittliga åldern var 7 år för flickor och 12 för pojkar. Det minsta barnet var 3 år.

Medan empati, sunt förnuft och vanlig anständighet säger en att sexuella övergrepp på patienter är en allvarlig och kriminell handling, arbetar psykiatriker och psykologer hårt med att förklara det som något förnuftigt, t.o.m. när offren som utnyttjas är barn. Genom att förena de uppdiktade diagnoserna i *Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM-IV)* med raf-

Medan empati, sunt förnuft och vanlig anständighet säger en att sexuella övergrepp på patienter är en allvarlig och kriminell handling, arbetar psykiatriker och psykologer hårt med att förklara det som något förnuftigt – t.o.m. när offren som utnyttjas är barn

– Jan Eastgate

finerade men snedvridna argument eller till och med rena lögner, arbetar de för att avkriminalisera sexuella övergrepp på kvinnor och barn.

Under tiden utkräver tillsynsmyndigheter inte mer ansvar för detta "tjänstefel" än för en stukad fot, och suspenderar legitimationer enbart temporärt.

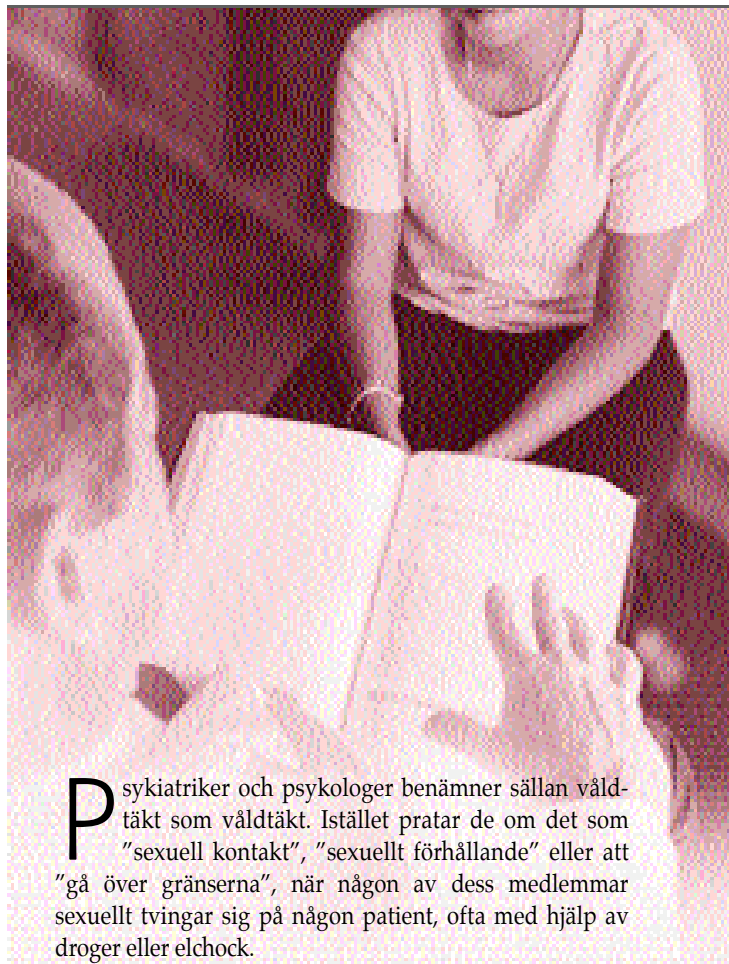
Den här publikationen är en i en serie av rapporter från KMR som handlar om bedrägerier som begås inom psykvården. Den ges ut som en varning till allmänheten.

Ingen läkare, social myndighet eller familjemedlem bör låta någon annan individ ställas inför den psykvård, som går under namnet "behandling" idag.

Sexuella övergrepp av terapeuter är inget annat än sexuella övergrepp. Våldtäkter som begås av terapeuter är inget annat än våldtäkter. Det kommer aldrig att utgöra terapi. Dessvärre kommer psykiatriker, psykologer och psykoterapeuter att förbli ett hot för alla kvinnor och barn som är föremål för mental terapi fram till dess att man inser detta på bred front och åklagare och domare behandlar vart och ett av dessa fall som de brott de verkligen är.

Jan Eastgate
Ordförande, Internationella Kommittén
för Mänskliga Rättigheter

KAPITEL ETT SEXUELLA ÖVERGREPP SOM "TERAPI"

Psykiatriker och psykologer benämner sällan våldtäkt som våldtäkt. Istället pratar de om det som "sexuell kontakt", "sexuellt förhållande" eller att "gå över gränserna", när någon av dess medlemmar sexuellt tvingar sig på någon patient, ofta med hjälp av droger eller elchock.

Föreställ dig en domare som lyssnar till försvarsargumentet att "Det var egentligen inte någon våldtäkt utan mer som sexuell kontakt". Eller ännu värre – föreställ dig att offret är din syster eller dotter som i god tro har sökt hjälp från en psykiatriker, kanske på grund av ett brustet förhållande. Du skulle fullständigt rättmätigt vilja ha förövaren dömd enligt lag. Men det kommer sannolikt inte att ske om våldtäktsmannen är en psykiatriker. Även om psykiatrisk våldtäkt är straffbart enligt det rättsliga

utnyttjat patienter sexuellt, och sade att de gjorde detta i namn av "kärlek" eller "njutning". 19 % sade att det var för att "höja patientens självkänsla", medan de övriga ursäkterna inbegrep "att tappa kontrollen", "förlora omdömet", "impulshandling", "upplyftande för terapeuten" och "personligt behov".³

Knappt två årtionden senare så har inte ursäkterna förändrats. De som ställts inför tillsynsmyndigheter för att förklara sitt uppträdande åberopar "temporär förlust av omdöme på grund av stress", en "ovanligt hög nivå av sexualitet", "sex är en legitim form av behandling", samt "sann kärlek för en patient bör vara tillåtet".

APA:s (American Psychiatric Association) *Diagnostisk och statistisk handbok för mentala störningar (DSM-IV)* har i hög grad hjälpt psykiatriker och psykologer i deras strävan att undvika juridiska påföljder för sexuella övergrepp. *DSM* avkriminaliserar olagliga handlingar genom att definiera kriminellt beteende som en avvikelse, vars orsak är biologisk, eller en "psykisk störning".

Psykiatriker har även använt sina diagnoser till att förklara varför patienter anmäler psykiatriker för sexuella övergrepp. APA-psykiatrikern Richard Simons beskriver personer som lider av "masochistisk personlighetsstörning": "De är de patienter som omedvetet provocerar terapeuter genom att antingen få dem att ge upp, eller att sadistiskt utnyttja dem..." Oavsett vad de "omedvetna motiven än kan vara i ett individuellt fall", tillägger han, så är "det slutgiltiga beteendemässiga resultatet uppnåendet av... 'seger genom nederlag', och ofta är nederlaget misslyckad psykiatrisk behandling."⁴

Psykiatriker och psykologer kan inte tillåtas fortsätta att bestämma normerna för uppförande i något samhälle, eftersom det riskerar att fullständigt urarta.

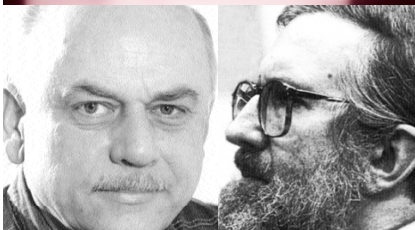

En översyn av en amerikansk tillsynsmyndighets disciplinära åtgärder mot läkare för sex-relaterade övergrepp visade att psykiatriker var kraftigt överrepresenterade.

PSYKIATRIKER OCH PSYKOTERAPEUTER blir ständigt åtalade för sexuella övergrepp mot dem som söker deras hjälp. 1) Psykolog Donald Persson (till vänster) dömdes till 10 års fängelse för våldtäkt på en 12-årig flicka. 2) Psykiatriker Markham Berry (överst vänster) erkände sig skyldig till sexuella övergrepp mot sex unga pojkar som skickats till honom för hjälp. 3) Psykiatriker John Lester från Kansas (överst hö) dömdes till 41 månaders fängelse för ofredande mot två unga pojkar. 4) Psykoterapeut John Ferguson (ovan) var en av de första att bli åtalade i enlighet med en lag i Colorado som speciellt inriktade sig på sexuella övergrepp.

KAPITEL TVÅ SEXUELLA ÖVERGREPP FÖRSTÖR LIV

PEDOFILER.
Psykolog Bjarne Skovsager och psykiatriker Alan J. Horowitz blev båda dömda till fängelse för sexuella övergrepp mot barn.

BERÖVANDE AV OSKULD

■ År 2000 avslog domaren Alice Gilbert och rätten i Oakland, Michigan, psykologen Julian Gordons borgensansökan. Han beordrades att stanna i häktet i avvaktan på överklagan av en fällande dom för att ha ofredat och begått otukt med en tonårig pojke. Domaren fastslog att: "Det finns ingen civilisation om vi inte skyddar våra barn."

■ Samma år, dömdes psykiatrikern Robert Bruce Craft från Georgia, som behandlat misshandlade och känslomässigt störda barn åt State Department of Family and Children's Services. Han fick 20 års fängelse för grovt sexuellt utnyttjande och ofredande av minderåriga.

■ Den 24 juli 2004, blev den danske psykologen Bjarne Skovsager dömd till sex års fängelse för ett flertal allvarliga sexuella övergrepp inklusive otukt och blottning där offren var tre pojkar i åldrarna 7 till 11 år. Skovsager ålades att betala skadestånd till var och en av pojkarna.

■ Den kanadensiske barnpsykiatrikern John Buckles dömdes år 1997 till 41 månaders fängelse för ofredande av två pojkar i åldrarna 14 och 15 år. Lester behandlade pojkarna för fysiska och sexuella övergrepp.

■ År 1992 blev Alan J. Horowitz, psykiatriker från New York, dömd till mellan 10 och 20 års fängelse för att ha förgripit sig på tre pojkar i åldrarna 7 till 9 år och för att sexuellt ha utnyttjat en 14-årig flicka. Horiwitz försvarade sig själv med att säga att han var en "normal pedofil".

sin rapport från år 2001, "Sex mellan terapeuter och klienter", skrev Kenneth Pope, tidigare ordförande för den etiska kommittén i det amerikanska psykologförbundet: "Mycket tidigt insåg människor som arbetar inom hälsovården att sexuella relationer med patienter kan skada dessa." Den hippokratiska eden, uppkallad efter Hippokrates som utövade läkaryrket ca. 400 år f. Kr., förbjuder sexuellt umgänge med patienter. Historiskt sett, och in i vår tid, har detta varit överenskommen. ⁵

Fallet Roy mot Hartogs (1976) blev det första fallet där en kvinna lyckats vinna en rättegång mot den

MONSTER: Efter att dr Harry Bailey satt dansösen Sharon Hamilton på "djupsömnbehandling" (elchocksbehandling under komatillstånd orsakat av psykiatriska droger), och sexuellt utnyttjat henne, påbörjades en het affär. Mindre än ett år senare hade hon begått självmord.

terapeut som förgripit sig på henne. Rätten fastslog: "Vi har sålunda, från Freud till moderna yrkesutövare, den gemensamma överenskommelsen att intim förtrolighet mellan patient och terapeut är skadlig."⁶

Det yttersta beviset på denna skada är självmord bland patienter. Runt 14 % av dem som har blivit sexuellt involverade med sin terapeut kommer att göra minst ett självmordsförsök. En av hundra patienter lyckas.⁷

Multiplicera den skrämda tystnaden från de flesta offren; bara cirka 1% rapporterar i själva verket övergreppen. Tiotusentals av psykiatrikers patienter har begått självmord och ytterligare tusentals har blivit intagna på grund av den skada som orsakats dem.

Enligt en australiensisk studie från 1989, "The Seduction of the Female Patient" (Förförelse av den kvinnliga patienten), hade nästan hälften av de patienter som utsattes för sexuella övergrepp från psykiatriker, redan som barn varit offer för sexuella övergrepp, incest eller våldtäkt. Psykiatrikerna använde denna sårbarhet till att ytterligare skuldbelägga sina patienter. De sade till dem att deras problem härrör från "sexuellt nedsatt förmåga" och att psykiatrikern behöver lära patienten att komma över oförmågan genom att uppnå orgasm och ha oralsex.⁸

Om en patient någonsin kommer med klagomål, så skyller den förnämlade psykiatrikern först på patientens "psykiska åkomma", därefter på patientens oförmåga att "komma till rätta" med sina tidigare traumatiska upplevelser. Slutligen anför psykiatrikern att patientens samtyckt till "relationen" trots det uppenbara övergreppet.

Dr Gary Shoener, föreståndare för Walk-In Center, Minneapolis, Minnesota, är otvetydigt angående sådant beteende: "Samtycke är inget försvar. Även om det ser ut som om patienten har haft en romans med terapeuten; om det händer under den yrkesmässiga relationen, så är det ett grovt brott ... våldtäkt på minderårig ... Det betyder att om man kan bevisa att det har hänt, så behöver man inte bevisa någonting annat."⁹

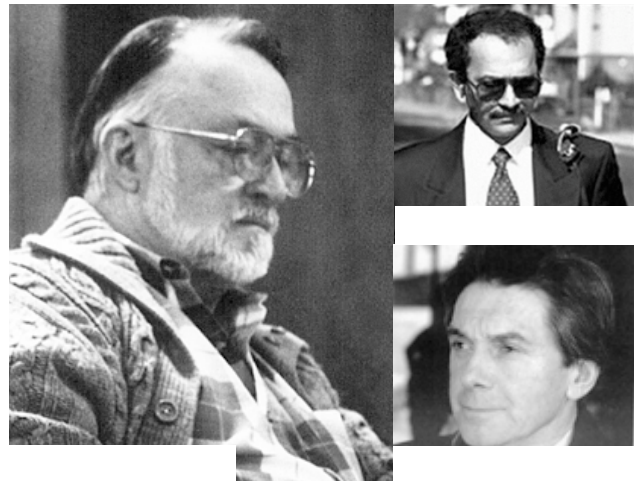
SEXUELLA ROVDJUR

Tack vare modet och beslutsamheten hos tappra kvinnor som avslöjat dessa fall – ofta trots stor personlig fara och känslomässig vanda – har några av förövarna för dessa brottsliga handlingar slutligen hamnat i domstol.

■ År 2004 fastställdes domen från 1998 mot den kanadensiske psykiatrikern John Orpin för de sexuella övergrepp som han hade begått mot kvinnliga patienter. Medan kvinnorna var neddrogade, våldtog och förgrep han sig på dem sexuellt. En del blev kedjade vid väggen och slagna med bälte. Dr Orpin sade till dem att

"Han är ett rovdjur ... Dessa människor kom till honom för hjälp och han skadade dem. Jag har aldrig varit med om att en åtalad orsakat så mycket lidande och skada på så många."

– Assisterande statsåklagare David Cosgrove om psykiatriker William Cone, dömd till 133 års fängelse för övergrepp mot patienter.

hans penis var en "helande stav" och att anal våldtäkt var uttryck för "förbehållslös kärlek".

■ Den 4 juli 2002 fick Londonpsykiatrikern Kolathur Unni bara 18 månaders fängelse fastän han hade förgripit sig sexuellt på en kvinnlig patient under en hypnotisk session. Unni hade redan tidigare begått sexuella övergrepp på patienter och hade strukits ur läkarregistret i Nya Zeeland med anledning av det.

■ Den 11 februari 1998, blev psykiatriker William Cone från Missouri dömd till 133 års fängelse för avvikande sex och sexuella övergrepp på två patienter.

Cone talade om för kvinnorna att de hade avvants för tidigt och måste "uppfostras på nytt", vilket krävde att de hade sex med honom. För att övertyga dem, gav han stora doser av en personlighetförändrande drog som de blev beroende av. Cone hävdade att han själv led av "alkoholism och sexuell beroende, en form av moralisk sinnessjukdom

Psykiatrikerna använde denna sårbarhet till att ytterligare skuldbelägga sina patienter. De sade till dem att deras problem härrör från "sexuellt nedsatt förmåga" och att psykiatrikern behöver lära patienten att komma över oförmågan genom att uppnå orgasm och ha oralsex.

som hade uppstått genom tvångsmässig självupptagenhet med arbete, makt och perfektion ...".

I många länder fungerar dock rättsmaskineriet långsamt, och alltför många av de 65 000 terapeuter som våldtagit sina patienter blir bara suspenderade från sin yrkesverksamhet (medan resten går fria) eller blir endast beordrade att genomgå "terapi" för sina egna sexuella "störningar".

I William Masters och Virginia Johnsons redogörelse från 1970: "Mänsklig sexuell otillräcklighet", som fortfarande är aktuell, kan man läsa: "... när sexuell förförelse av patienter klart kan fastslås genom juridiska processer, oavsett om förförelsen skedde på initiativ av patienten eller våldtäktsmannen, bör terapeuten bli stämd för våldtäkt hellreänfelbehandling, dvs. den juridiska processen bör vara staffrättslig snarare äncivilrättslig."¹⁰

KAPITEL TRE VAD BÖR VI GÖRA ÅT DET?

Inget kan ändras till det bättre i fråga om psykiatrikers, psykologers och psykoterapeuters sexuella utnyttjande av patienter så länge som övergreppen inte definieras som grov våldtäkt enligt lag – inget annat bevis skall behövas än att sex har förekommit.

Psykiatriker hävdar ofta att sex med patienter sker i "samförstånd", fastän de är medvetna om sitt starka känslomässiga övertag. Men om någon har sex med ett barn, så ser man från samhället skevheten i det hela med den vuxnes makt, kunskap och auktoritet, och fördömer handlingen som kriminell. Så måste det också vara med psykiatriker och deras patienter.

År 2002 medgav psykiatriprofessorn Glen Gabbard: "Den positiva aspekten av kriminalisering, är att juryn och rättssystemet kan bli effektivare i att sköta rättvisan än någon tillståndsmyndighet eller etiskt råd."¹¹

KMR har tillsammans med andra berörda grupper och individer kämpat för skärpta lagar för att skydda kvinnor och barn mot psykiatrisk våldtäkt. Fram till 2004 har fler än 25 lagar godkänts som vänder sig mot det ökande antalet sexualbrott som begåtts av psykiatriker och psykologer: i Förenta Staterna, Australien, Tyskland, Sverige och Israel.

Psykiatriker som dömts för våldtäkt måste föras in i registret över sexualförbrytare och ofredare av barn, och få sina namn offentliggjorda. Detta för att inga ytterligare offer skall kunna vilseledas av deras skenbara villighet att hjälpa,

för att sedan bli bestraffade. Psykiatriker och psykologer leder tillförlitliga patienter längs en enkelriktad väg mot fördröjning och alltför ofta mot självmord. En lag är en lag, skriven för att skydda människor. När en grupp anser sig stå över lagen och lyckas övertyga de styrande om det, då går ingen säker. Det måste göras klart en gång för alla - hur privilegierad psykiatrikern än tror att han är så är en våldtäkt alltid en våldtäkt.

"När sexuell förförelse av patienter klart kan fastslås genom juridiska processer... bör terapeuten bli stämd för våldtäkt hellre än felbehandling, dvs. den juridiska processen bör vara straffrättslig snarare än civilrättslig."

– William Masters och Virginia Johnson

REKOMMENDATIONER

- 1 Lagar måste uttrycka klart att sexuella handlingar mellan terapeut och patient är "grov våldtäkt" med samma straff som för all annan våldtäkt. "Samtycke" från patienten är inget försvar.
- 2 Alla yrkesmässiga tillsynsmyndigheter för psykiatriker, psykologer eller psykoterapeuter, bör överlämna kopior av patienters rapporter om läkarens sexuella övergrepp till polis eller till allmän åklagare för utredning och åtal.
- 3 Lämna en anmälan till polisen om en psykiatriker, psykolog eller psykoterapeut har utnyttjat dig sexuellt. Skicka en kopia av anmälan till din närmsta KMR-avdelning, som kan hjälpa dig att få din anmälan utredd och väcka åtal.

WARNING: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare.

Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från International Association of Scientologists.

1. Valerie Antonoi, "Criminal Court-A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years of Prison for Rapes," *Le Bien*, 31 Oct. 2002.
2. "Doctors Bill Medicare 'for Sex'," *The Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.
3. Nanette Gartrell, M.D., Judith Herman, M.D., et al., "Psychiatric Patient Sexual Contact: Results of a National Survey, I: Prevalence," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 143 No. 9, Sept. 1986, p. 1128.
4. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), pp. 129-130.
5. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
6. *Ibid.*
7. *Ibid.*
8. Sydney Smith, "The Seduction of the Female Patient," *Sexual Exploitation in Professional Relationships* (American Psychiatric Press, Inc., Washington, D.C., 1989).
9. Janet Fife-Yeomans, "The Abuse of Trust," *The Australian*, 30-31 July 1994, p. 20.
10. *Op. cit.*, Kenneth Pope.
11. Ruth Mathewson, "Abuse Couched in Therapy," *Courier Mail* (Australia), 13 April 2002.

FOTO: 8: Don Mason/Corbis.

© 2004 CCHR. Alla rättigheter förbehållna. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR och CCHR-symbolen är varumärken som ägs av Citizens Commission on Human Rights. Tryckt i USA. Item #FLO 19137-Swedsh